

MEMÒRIA 2020

RESIDÈNCIA GUILLEM MAS

Memòria tècnica 2020

INTRODUCCIÓ

L'any 2020 ha estat un any marcat per la pandèmia del COVID-19. La residència ha sofert un canvi important en totes les àrees d'atenció a la persona. S'han reorganitzat tot el centre, tant als residents com als professionals, per complir criteris de màxima seguretat que minimitzessin el risc de contagi tal com ens demanava el departament de Salut. Perquè precisament volíem això, preservar la salut de tots els nostres usuaris. Aquest ha estat el principal objectiu de l'any 2020 a la Residència.

I s'ha assolit. Hem tancat l'any 2020 sense cap usuari contagiats per COVID-19. Entre tots, hem aconseguit que totes les persones que viuen a la residència poguessin arribar al moment de la vacunació sense haver patit cap brot de contagi.

A tots, la pandèmia ens ha parat la vida, però tothom que forma part del Guillem Mas ha entès que el més important era preservar-la.

No ha estat un objectiu fàcil, ha implicat molt d'esforç, gestionar incertesa, neguits, malestar i sobretot pors. Però també ha implicat que sobresurtin la solidaritat, la flexibilitat, la cooperació, bon humor i sobretot, una gran empatia cap vers als usuaris del centre. Valors que ens han enfortit i ens han fet créixer com equip.

La pandèmia ens deixarà molts records, moments complicats i moments molt difícils, però de tots aquest cal extreure'n tot allò que ens ajudarà a ser una residència cada dia millor.

Per aquest motiu, la memòria tècnica 2020 vol reflectir aquest any aquest anàlisi de la situació des del punt de vista de cada perfil professional. Aquest serà el punt de partida per extreure els nous objectius de l'any 2021.

DESCRIPCIÓ DEL CENTRE

La Residència Guillem Mas és propietat de la Fundació Hospital Residència Guillem Mas. Ubicada al poble de Canet de Mar, té una capacitat de 99 places residencials de les quals 25 estan destinades a persones que s'acullen al programa d'Acolliment Residencial del Departament de Treball Afers Socials i Ciutadania.

També s'ofereix servei de centre de dia, disposen de 15 places de les quals 10 places estan concertades la resta son places privades. Des de març del 2020 el servei de centre de dia està cancel·lat per la impossibilitat de poder oferir una atenció totalment diferenciada (tant en espai com en personal) a la dels servei residencial, condició marcada pel departament de Salut en situació de pandèmia.

L'objectiu general del centre és garantir una qualitat de vida a les persones que resideixen al centre assegurant una atenció individualitzada, adaptada a les seves necessitats tant físiques

com cognitives, emocionals i socials, siguin quin sigui el grau de dependència. I concretament en aquest 2020 la prioritat ha estat en l'àrea de salut. Aquesta àrea ha estat per sobre les altres, ha marcat totes les línies d'intervenció per fer front a la situació de pandèmia.

AREAS D'ATENCIÓ A LA PERSONA

L'objectiu general del centre és garantir una qualitat de vida a les persones que resideixen al centre assegurant una atenció individualitzada, adaptada a les seves necessitats tant físiques com cognitives, emocionals i socials, siguin quin sigui el grau de dependència.

En aquest 2020 la prioritat ha estat en l'àrea de salut. Aquesta àrea ha estat per sobre les altres, ha marcat totes les línies d'intervenció per fer front a la situació de pandèmia.

Tots els professionals han adaptat les seves funcions, tasques i sobretot, s'han adaptat personalment, a treballar buscant la qualitat en l'atenció sota criteris de salut. Aquestes adaptacions són les que es recullen al document d'aquesta memòria anual perquè cal reflectir tot l'esforç que cada una de les persones que formen part de l'equip del centre han fet aquest històric 2020. Aquest any, la memòria vol ser un document que reculli relats personals i professionals perquè és la millor manera de reflectir com aquestes dues àrees (la professional i la personal) s'han entrellaçat durant la vivència d'un any de pandèmia.

ÀREA DE DIRECCIÓ TÈCNICA

A l'inici de l'any, des de la direcció tècnica els objectius a treballar que s'havien fixat pel 2020 eren:

- Activar la valoració dels indicadors de qualitat de ICASS per serveis residencials.
No assolit: es va començar a activar el treball amb l'equip interdisciplinari però es va parar amb la pandèmia.
- Potenciar el treball centrat en ACP amb la creació de la figura del referent
No assolit: es va parar per creació de noves organitzacions basades en els grups de convivència estables i la sectorització.
- Programa de formació integral amb una base en drets i deures tant d'usuaris com de treballadors.
No assolit: durant l'any 2020 no s'ha pogut realitzar formació per la pandèmia. Només s'ha fet formació d'Equips de protecció individual i de pla de contingència.
- Fomentar la comunicació entre els equips amb reunions programades de treball per àrees-
No assolit: no s'han programat reunions amb l'equip d'auxiliars ni neteja. Si s'ha fet reunions sense programar amb molta freqüència per explicar a tot el personal cada una de les adaptacions de l'evolució de la pandèmia.

Els objectius de l'any es van haver de reinventar amb l'entrada del COVID-19. Des d'un bon principi, amb l'equip de companys vam tenir clar que aquesta situació era excepcional i que requeria de mesures excepcionals, presa de decisions complicades però crec que en un inici no vam pensar mai que això ens afectaria amb la magnitud que ens ha afectat. Tot i això, el esperit positiu no ens ha deixat. La major part del temps hem pogut aguantar la situació perquè hem trobat un sentit a tot el sacrifici que estaven fent tots plegats. Tots hem tingut clar que havíem de preservar vides. Aquesta gran responsabilitat ha passat factura però també ens

ha portat adonar-nos el gran equip i la gran humanitat que hi ha a la Residència. Tots els professionals i residents han pogut mantenir-se fermes en aquesta situació tant dura perquè hem creat una gran xarxa. Tothom ha estat igual d'important per adaptar-nos a les condicions tant complicades. Hem rigut, hem plorat i ens hem emocionat junts i ens hem fet més forts junts. Aquest ha estat l'objectiu general més gran assolit entre tots, usuaris i treballadors.

A nivell d'objectius concrets, des de l'àrea de direcció tècnica s'han treballat 4 gran punts:

- Treball en equip: suport al personal perquè cada un d'ells pogués desenvolupar la tasca establerta amb el màxim de seguretat i confiança en les funcions encomanades.
- Seguiment dels usuaris: desenvolupar eines per al màxim el benestar físic i emocional de les persones que viuen al centre.
- Acompanyament als familiars que han experimentat una pèrdua important al disminuir les relacions amb els residents.

1) REORGANITZACIÓ DE L'ESTRUCTURA:

Reorganització dels grups de residents i plans de treball de professionals adequant-los als protocols contínuament. Des del primer moment comencem a treballar amb l'equip la presa de decisions que marcarien tota l'organització.

Els criteris principals que han marcat totes les decisions relacionades amb l'organització han estat:

- La salut: estem en una pandèmia on el principal risc és la salut de les persones. Per tant, s'havia de fer totes les actuacions considerant al màxim cuidar la Salut. El metge, la RHS i l'equip sanitari passaven a ser les figures clau que orientaria a l'equip de presa de decisions. Des de direcció tècnica s'assumeix la coordinació amb la referent de salut.
- La prevenció: des del primer moment, amb TS, RHS, Gerència actual, es va decidir que disminuir al màxim les situacions de risc minimitzaria el risc de contagi. Per aquest motiu es va tancar la residència una setmana abans del 13 de març (data d'inici del confinament). Es van disminuir el nombre de visites a un sol familiar. Es començar el protocol d'higiene de mans per tota la residència i es van començar a col·locar el gel hidroalcohòlic. Tot això sense tenir protocol.

La prevenció ha continuat marcant totes les decisions per reduir al màxim les fuges i evitar els contagi.

Un dels punts forts en prevenció que s'ha mantingut tot l'any ha estat el seguiment de símptomes tant dels usuaris i sobretot dels treballadors i del seu entorn. Davant de qualsevol possible signe de malestar físic que pogués generar un dubte es demanava al professional que marxés per assegurar que no fos un possible cas. D'aquesta manera facilitaven seguiment i mínima exposició al contagi.

Per aconseguir una estructura organitzativa que compleixi els dos criteris principals les accions principals ha portar a terme han estat:

- Sectorització: la primera setmana ja es va sectoritzar tots els usuaris en grups de convivència estables i amb professionals fixes. Minimitzant el mínim de creuaments per facilitar en tot moment el seguiment en cas de possible contagi.
- EPIS: tenir en tot moment material de protecció, tan en quantitat, com en disponibilitat i amb la formació adequada per fer-ne un bon ús.
- Compliment de protocols de ventilació, circuits de net-brut, etc...
- Creació del pla de contingència.
- Adequació de plans de treball: tot l'equip de professionals tant d'atenció directe com indirecte han canviat horaris i tasques adequant-se a l'evolució de la pandèmia i als protocols que han anat apareixent. Tot el personal tècnic hem estat mesos combinant amb més o menys mesura les seves funcions per fer suport directe a l'atenció amb l'usuari i complir així millor la sectorització.
- Contractació del personal per donar resposta a l'atenció que es necessitava en cada moment.
- Aconseguir probes de diagnòstic (PCR i/o antígens) per fer seguiment el màxim d'objectiu possible de la situació real de la pandèmia al centre entre els usuaris i els treballadors.
- Manteniment del tancament del centre de dia per impossibilitat d'adaptar un lloc diferenciat al centre on poder ubicar aquest servei.

2) TREBALL EN EQUIP:

Suport al personal perquè cada un d'ells pogués desenvolupar la tasca establerta amb el màxim de seguretat i confiança en les funcions encomanades. Les accions que s'han portat a terme en aquesta àrea han estat:

- Acompanyament i suport per facilitar el compliment de totes les mesures d'organització i seguretat.
- Prevenció: facilitar que tot professional que tingués dubtes sobre possibles contactes o amb símptomes deixés el seu lloc de treball i pogués ser valorat (ex: demanat PCR) per descartar contagi. Aquest fet ha implicat que totes les persones que estaven al centre s'havien de constantment reorganitzar per cobrir absències freqüents fins descartar el cas.
- Facilitar moments de descans i flexibilitat perquè cada professional es gestionés la càrrega de feina. S'ha deixat de mirar el rellotge de marcatge perquè el personal s'agafés els moments que necessitessin segons la seva funció.
- Formació indirecte i comunicació: en tot moment s'ha anat valorant les intervencions amb l'equip per poder arreglar errors i dificultats organitzatives. S'ha explicat l'evolució de la situació i qualsevol canvi a principi de jornada per facilitar el seguiment de les mesures establertes en seguretat, circuits i protecció.
- Suport emocional. S'ha fet seguiment individual de cada persona. S'ha realitzat escolta activa davant les pors i els dubtes que s'han anat generant en la vivència personal de la pandèmia. S'ha facilitat moments de relació fomentant el bon humor entre tots.

- Suport d'atenció directe: execució de tasques d'atenció directe i indirecte com preparació d'àpats, servir i preparar menjadors i en habitacions d'aïllament, rentat de roba de l'equip de protecció, col·locació de material en zones d'aïllament, etc..

3) SEGUIMENT D'USUARIS

Tots els professionals ha valorat que la sectorització facilita el seguiment individualitzat.

S'han fet adaptacions de les activitats en plantes per facilitar fer seguiment dels grups petits i anar valorant i treballant les mancances i pèrdues tant a nivell de salut física com emocional.

S'han realitzat tots els PIAIS aprofitant l'eina per anar fent valoració de la vivència de cada residents amb la pandèmia.

S'han mantingut totes les festes del calendari anual adaptant-les a les circumstàncies per afavorir el clima i la relació tot i els condicionats de les restriccions i aïllament.

4) SEGUIMENT FAMÍLIES

S'han modulats els contactes entre familiars i residents segons índex de risc. El criteri principal durant tot l'any 2020 ha estat preservar la salut i les visites han quedat supeditades a aquest criteri. Per tant, la relació família-usuari ha estat la gran perjudicada per una reducció important del contacte.

Per mitigar al màxim aquest dèficit les accions que s'han portat a terme han estat:

- La creació de canals de comunicació telemàtics (xarxa de telèfons mòbils per planta, tablets, etc..) utilitzant les noves tecnologies perquè no en teníem.
- Hem creat les visites de seguiment de salut i socials per facilitar trobades en l'habitació amb màxima protecció (EPI complert) quan l'estat de salut era delicat però no era un final de vida, o bé, per donar notícies importants de manera presencial al familiar que resideix al centre.
- El protocol de final de vida s'ha complert sempre, adaptant-lo a les mesures de seguretat i a les necessitats de la família.
- Hem potenciat les trucades amb els familiars de referència per facilitar el seguiment de l'estat de salut com emocional del resident.

ÀREA DE SALUT

RHS, Rita Casanova.

La memòria d'aquest any serà la menys concreta de totes les escrites a nivell de salut però i alhora és la més personal. Es tracta de fer un recull de vivències i nom de números que no podem dir-nos res de la situació viscuda aquest 2020..

Vam començar al Març allò que pensaven que seria un mal son que pesaria ràpid, però no ha estat així. Ha passat gairebé un any i continuem igual, on les principals accions són "taquem, protegim, aïllem..".

D'aquesta experiència hem tret un molt bon llegat, la sensació de pertinença a un grup on tothom està disposat a fer el que calgui per una causa comú. Hem funcionant adaptant-nos dia

a dia a les necessitats, recomanacions i protocols que rebíem per part dels nostres referents de salut. I també avançant-nos als esdeveniments.

Aquest any no hem aconseguit la majoria objectius que ens vam proposar a causa de la pandèmia. Dins d'aquests objectius de l'àrea de salut i infermeria concrets hi havia:

- Programa de prevenció de la salut.
No assolit. Es va quedar començar a parlar a primers de Febrer.
- Revisió de protocols de salut.
En procés:, es van començar la revisió però es va deixar de fer.
- Estudi de les necessitats individuals de incontinència
Assolit: aquest objectiu si el vam complir i van fer un nou llistat de necessitats de dispositius i horaris adequats a cada resident.
- Consolidar l'equip de infermeria.
No assolit: va ser impossible, una infermera de mitja jornada va tenir que marxar al seu hospital degut en part a la necessitat de invertir hores en les seves funcions (es coordinadora d'urgències) i exercir de infermera i en part pel risc que suposava que vingués a treballar una persona que passa el matí a UCIES d'un hospital. Les altres dos se'n van anar a atenció primària. La figura de RHS ha estat aquest any assumint el rol d'infermeria com a figura única de jornada concreta en certs moments de l'any.
- Nou control sobre l'elaboració dels menús.
En procés: al canviar d'empresa estem encara modificant menús segons preferències dels residents.
- Estudi i control material fungible.
Assolit: hem treballat aquest tema i mantenim el control de l'estoc tot i ser una tasca que està en funció de les necessitats i evolució del perfil dels residents.

Al començar la pandèmia, totes les tasques d'infermeria es van anar adaptant als protocols marcats on la prioritat a la residència passava a ser de l'àmbit de la salut.

Canvis de funcionament de les tasques habituals de l'equip d'infermeria i RHS:

Atenció a les mesures seguretat, control de signes d'alarma i planificació i atenció en aïllament:

- Seguiment individual i del col·lectiu de treballadors del protocol d'entrada al lloc de treball.
- Seguiment col·lectiu i individual de col·locació EPI amb recordatoris habituals per part de infermers i metge.
- Incidència diària abans de començar la jornada (per part d'infermeria, direcció Tècnica i RHS) sobre la necessitat de complir protocols dintre i fora del lloc de treball.
- Control d'aparició de símptomes suggestius de COVID 19 (control 3 vegades al dia de temperatura i presència de signes d'alarma; diarrees, vòmits hipertèrmia, tos, fatiga, disminució saturació d'O2... activant aïllaments preventius de seguretat.
- Control necessitat d'EPI bàsic. Preparació comanda setmanal de guants i mascaretes FFP2 i quirúrgiques i control del stock.
- Revisió i comanda d'EPI específic (granotes, bates d'un sol ús, peücs, barrets...)
- Abastiment diari de taules a plantes preparades amb tots els EPI.
- Col·laboració en la organització de la sectorització i aïllament preventiu.

- Compliment de protocols rebuts del departament de Salut en col·laboració amb els professionals tècnics del centre.

Coordinació amb departament de Salut:

- Manteniment del contacte amb la coordinadora de residències del nostre CAP per seguiment de possibles casos i realització de proves PCR i TAGR.
- Realització diària i quinzenal de les graelles de seguiment proporcionades pel servei d'Epidemiologia de la Generalitat.

Consultes externes: va suposar un canvi de dinàmica total.

- Control **mensual de CCEE als** hospitals, visites especialistes, triatge amb el metge de les consultes més importants i de les que es podien endarrerir. També de les que es van començar a fer telefònicament o videotrucada. El seguiment de consultes externes també va implicar augmentar el nombre de correus o trucades per programar les noves visites endarrerides i el manteniment del contacte telefònic amb les famílies per coordinar totes aquestes modificacions .

Seguiment de cuina:

- Vam fer canvis en tots els primers plats freds i els vam reconvertir en plats calents (per recomanació del departament)
- Canvi d'empresa de cuina a final d'any, la qual cosa ha requerit molt treball de coordinació amb el nou personal i modificació del àpats per adaptar-los als gustos del nostres residents.

Canvi de funcions de RHS a infermeria:

- Treball d'infermeria executant tasques i horaris propis d'aquests professionals perquè a mitjans de Setembre van marxar 3 infermeres , una a jornada completa (va anar a treballar a un CAP) I dos a mitja jornada (una a Hospital I alter a CAP).
- Selecció de personal d'infermeria. Es van fer entrevistes de treball per videotrucada amb infermeres. Després d'haver entrevistat unes quantes professionals (sense èxit), vam decidir canviar d'estratègia i, una vegada presentat al patronat i aprovat, vam començar les entrevistes amb auxiliars de infermeria (tècnics de grau superior) que poguessin executar tasques senzilles sota la supervisió de RHS,DUI i metge i siguin un suport per infermeria. Vam contractar dues a dies alterns en jornada de tarda. A finals de Desembre el infermer que teníem va començar la baixa per paternitat i la RHS va passar a ser la infermera de matí i per tant a realitzar tasques pròpies en horari fixa. Les funcions RHS les feia a la tarda.
- Col·laboració en tasques no definides en el meu camp però necessàries degut a la sectorització, canvi en els horaris per la seva execució: preparació esmorzars, repartiment d'àpats, supervisió plantes...

Infermeria

Pel que fa als objectius pel 2020 d'infermeria

- Formació en úlceres i en tractaments pal·liatius.

No assolit perquè no s'ha pogut fer la formació en úlceres

La resta d'objectius estan valorats en l'apartat de RHS.

Adaptació de les noves funcions que ha assumit infermeria i valoració de l'infermer Carles Pérez:

La meua valoració durant aquest any de confinament és que hi ha hagut un gran treball de grup, amb suport de tots els treballadors (sense excepcions) ja que tots hem modificat les nostres pautes diàries pel bé comú. Sense aquest suport no hauríem tingut l'ambient de treball que s'ha pogut observar. Hi ha hagut aïllaments preventius (aïllament generalitzat per habitacions, sectorització per plantes, aïllament en residents que tornaven de l'hospital o de fer visites mèdiques), tests ràpids i PCR setmanals a treballadors i puntualment a residents, control de símptomes i constants (temperatura, diarrea, vòmits, tos, fatiga, pèrdua de gust, dessaturació)... en definitiva, ha sigut un any ple de nervis, angoixa i estrès, i part d'això encara no ens ho hem pogut treure del damunt (per sort ha arribat la vacunació a principis del 2021, que ha ajudat una mica).

Atenció en mesures de seguretat:

Els protocols han anat canviant conforme la pandèmia evolucionava (en ocasions canvis diaris), i ens hem hagut d'adaptar en relació a aquests

Els residents amb visites mèdiques que no es podien posposar, havien de realitzar aïllament de 10 dies, donat el risc de contagi en el propi hospital. Els que tornaven d'ingrés hospitalari, així com els nous ingressos, tot i presentar PCR negatiu, també es realitzava l'aïllament.

Pel que fa als EPI's, hem hagut de refrescar protocols i actualitzar-los amb el material que hem anat tenint durant aquest any. Hem fet formació, juntament amb el metge, a tot el personal de la residència. També s'ha hagut de fer control diari i reposició del material per plantes segons la necessitat de cada moment.

S'ha realitzat un control de signes i símptomes a residents i treballadors exhaustiu, i davant el dubte, s'iniciava aïllament preventiu i test de control quan el metge ho indicava.

Adaptacions en aïllament: Ens hem hagut d'adaptar segons el nombre de grups bombolla i menjadors que tinguéssim. En aïllament total per habitacions, la medicació es separava per plantes i no es podia entrar el blister dins l'habitació. En cas de sectorització per plantes, si els àpats els feien a l'habitació seguíem el mateix protocol, però si podien compartir menjador (tot i la separació) la medicació podia sortir del mateix carro.

Les cures s'han hagut d'adaptar pel que fa a la entrada i sortida de material (en el cas de residents aïllats). Es deixava material necessari dins l'habitació, així com tensiòmetre i termòmetre per poder fer el seguiment de constants i les cures necessàries.

Acompanyaments en final de vida i salut:

També hi ha hagut molts canvis en les visites de familiars. En cas de residents en patologia aguda o final de vida, hem vestit als familiars amb els EPIS necessaris per tal de fer l'acompanyament i poguessin estar presents en aquests durs moments.

Metge

En aquest any deixem reflectit el relat de la vivència per part del metge, Xavier Peral. No hi ha objectius del 2020 perquè ell no estava treballant al centre.

Vaig entrar al centre a inicis del 2020. En un primer moment va treballar 3 cops per setmana. El objectiu inicial que tenia era conèixer l'estructura sanitària de la Residència i fer una valoració de l'estat de salut dels residents per detectar possibles mancances i reforçar tots els punts positius.

Inicialment la part sanitària estava coberta per una infermera, un infermer i una responsable higiènic-sanitària a jornada completa i dues infermeres a temps parcial tots ell molt qualificats i que donaven un servei de molta qualitat professional.

En la primera valoració del servei sanitari vaig detectar que hi havia molts infeccions d'orina. Vaig fer un estudi de causes i la pràctica d'ús de bolquer, realitzant informe detallat que vaig entregar a l'anterior direcció.

A finals de gener, inicis de febrer es parlava de la possible pandèmia pel COVID, un virus ell SAR COV II, molt desconegut i contagiós que a Yuhan estava causant una alta mortalitat i una alta ocupació hospitalària de les UCI. A mitjans de febrer Itàlia pateix el COVID, sobretot el personal sanitari. Vaig tenir molt clar que el contagi dels residents vindria de fora, pels treballadors, els serveis d'atenció hospitalària o les visites i sortides amb familiars i s'havia de protegir als residents. Per aquest motiu les primeres mesures que es van prendre va ser: evitar derivacions a urgències, determinades pràctiques mèdiques externes, visites a especialistes, reduir sortides i/o visites i informar als treballadors del símptomes de la malaltia i en cas de presentar-los ell, familiar o amics (contactes directes) es posessin en contacte amb mi per fer valoració. Es van comprar EPIS, es va fer formació al personal sanitari i posteriorment a la resta de treballadors. Quan el Ministerio de Sanidad va decretar les mesures per les Residències, al Guillem Mas feia dos-tres setmanes que ja s'aplicaven. Aquest fet i l'alta implicació de tots els treballadors de la Residència crec va ser determinant per evitar l'entrada del COVID en primera onada.

A partir del 1 d'abril del 2020 vaig incorporar-me cada dia a la Residència. Els mesos que van venir va ser un constant canvi en protocols, adaptant-los al nostre centre, sectoritzacions, controls de símptomes de treballadors, contactes estrets del personal, residents, formacions, EPIS, etc...

Evitar la Covid als nostres residents ha estat el centre de les nostres preocupacions. Ha creat una angoixa constant als treballadors i especialment als tècnics que érem els que rebíem les informacions de positius en contactes i havíem d'actuar ràpidament i en conseqüència. Personalment i per l'equip sanitari ha estat una situació estressant ja que no podíem derivar els residents ni teníem el suport de la medicina especialitzada per el col·lapse dels hospitals de referència. La manca de personal sanitari als CAPs i hospitals va fer que tres infermeres marxessin de la Residència. Ha estat impossible trobar recanvi i cal agrair tant a la resta de personal sanitari (Carles, Júlia, Rita i Míriam) la seva feina que han aconseguit cobrir totes les mancances. S'han incorporat dues auxiliars de clínica per substituir les infermeres. Tot i fer una

bona feina, tenen limitacions per la formació que tenen respecte la resta de personal sanitari que ajuda en tot.

També es va produir un canvi en la direcció del Centre. El director va ser acomiadat i la direcció tècnica, juntament amb el Patronat ha assumit la gestió i la direcció de la Residència, canvi molt favorable ja que ha millorat notablement l'ambient laboral i el treball en equip que s'ha notat en totes les àrees del centre.

Valoro la gestió sanitària com a molt bona, ja que no ens ha mancat materials, ni EPI. Hem tingut 19 defuncions, les mateixes que l'any anterior, fet important en aquest any de pandèmia que s'han limitat els recursos de derivacions, medicina especialitzada, ingressos hospitalaris i pràctiques mèdiques habituals que implicaven risc de contagi com nebulitzacions, aerosols, etc..

Hem aconseguit arribar al 2021 a la vacunació dels residents i personal sense caos de COVID a la Guillem Mas gràcies ala feina i l'esforç de tot el personal de la Residència sense excepcions que mereix la més gran de les felicitacions.

Teràpia ocupacional, Maria Jimenez

Valoració dels objectius que s'havien proposat per 2020:

- Completar valoracions d'ABVD i implantar pictogrames individualitzades

Objectiu assolit: Valoracions d'ABVD

Objectiu no assolit: Pictogrames- Es planteja automàticament com a objectiu per 2021

- Completar el registre complet d'adaptacions i ajudes tècniques (per habitació i per usuari)

Objectiu assolit: Registre per habitació i per usuari. A més, s'han elaborat: "LLISTAT D'ELEVADORS WC PER NETEJA" i registre de "BARANES" per portar un millor control d'aquests elements que més s'utilitzen. L'únic que faltaria és poder protocol·litzar un seguiment periòdic, per poder actualitzar més sovint els canvis que es realitzin.

- Proposar millores en la adaptació d'entorn (habitacions i sales comunes) i de material necessari

En procés continuu: Contemplat en el pressupost de T.O., s'ha invertit 450 € en material de suport per facilitar les ABVD a les habitacions, principalment ajudes per a la higiene (estores de dutxa, cadira de dutxa), l'ús de l'WC (elevadors WC) i ajudes per les transferències (nansa de llit). Aquesta despesa suposa un 19% del pressupost inicial de T.O. pel 2020. No obstant això, queden productes i mobiliari per actualitzar. Per això es planteja automàticament en el pressupost T.O. 2021

- Protocol·litzar el circuit d'assessorament, valoració, petició i emmagatzematge d'ajudes tècniques

Assolit: Conjuntament amb fisioteràpia s'ha aconseguit habilitar una sèrie d'espais per a emmagatzematge de diversos productes de suport (pàrquing de cadires de rodes d'emmagatzematge, pàrquing de cadires de rodes d'ús diari o per a sortides al carrer, caminadors d'emmagatzematge, peces de recanvi per a caminadors i cadires de rodes...). A més, s'ha habilitat un espai a la 4a planta on es guarda material específic de fisioteràpia i teràpia ocupacional, i productes de suport i adaptacions.

- Augmentar la presència de T.O. a la planta 2 amb petits grups d'activitats motores i sensorials

Objectiu parcialment assolit: no ha estat tanta la presència física de T.O., sinó la distribució de tasques ocupacionals i d'oci per realitzar pelpersonal auxiliar.

S'ha iniciat l'ús de Youtube, on publicar sessions dirigides de gimnàstica, psicomotricitat, orientació... per poder-les realitzar en els moments oportuns fins i tot pel personal auxiliar.

- Estudi de la planta 2: reestructuració de la sala comú, posicionaments, canvis posturals... CONJUNTAMENTAMB FISIOTERÀPIA

Objectiu parcialment assolit. No ha estat una reestructuració d'espais fixa o permanent. Aquest objectiu, per les circumstàncies evidents, s'ha anat ajustant a les necessitats de sectorització d'espais segons les diverses etapes viscudes (confinament, aïllament ...) sempre tenint en compte la seguretat de tots els residents i atenent a les necessitats de posicionament mes específiques per a alguns dels residents.

- Formació al equip d'auxiliars (transferències i mobilitzacions de persones) (estratègies d'activació geriàtrica per afavorir l'autonomia dels residents) OBJECTIU COMPARTIT AMB FISIOTERÀPIA

Objectiu no assolit. Les circumstàncies d'aquest any no han permès plantejar aquesta formació.

- Posar en marxa CONJUNTAMENT AMB ANIMACIÓ I LA RESTA DE L'EQUIP el projecte de Orientació a la Realitat amb reestructuració dels espais comuns i elements d'orientació temps-espai

Objectiu parcialment assolit: S'ha pogut fer orientació de manera molt puntual (estacional, Festes ...) però no l'orientació diària. Es planteja com objectiu per completar el 2021

L'any havia arrencat amb optimisme, consolidant grups i activitats, disposant del pressupost recentment aprovat i realitzant durant els mesos de gener i febrer compres de material necessari

Però a partir de l'estat d'alarma i per tant, l'aïllament, els nostres rols professionals i horaris es veuen trastocats per poder fer front a la nova forma de treballar que obligaven les circumstàncies viscudes: la pandèmia Covid-19.

És d'agrair les interminables reunions de l'equip directiu per establir els protocols d'actuació. És d'agrair la quantitat de vegades que hem estat informats d'en quin moment estàvem cada vegada, així com la formació d'EPI. És d'agrair que la direcció tècnica s'ha esforçat a explicar-nos tots els nous plans de treball i on podíem ajudar. Però tot i així, reconec que la incertesa i la por inicial es van apoderar de mi. Hem hagut de sortir-nos dels nostres rols professionals i ha calgut ajudar a donar esmorzars, dinars i sopars, així com ajudar en tot el possible a les auxiliars. Ha estat una atenció més directa amb els residents, però de vegades entelada amb nervis i inseguretat.

A més, els residents, al veure's privats de les sortides a l'exterior i visites familiars, juntament amb la seva "relativa" comprensió del nou procés, han mostrat altres facetes de si mateixos.

Un cop superada l'etapa nova inicial, arriba el moment d'adaptar-se a la situació. I es comencen a projectar activitats sectoritzades per plantes: certs grups dirigits per professionals, com a grups de gimnàstica, de motricitat fina, manualitats i altres activitats més d'oci.

La sectorització ha ajudat a arribar a persones que en la seva mateixa planta han participat en grups i activitats, i que quan aquestes activitats s'han realitzat en sales comuns no havien volgut desplaçar-se ni participar-hi. Dividir els usuaris amb alta

dependència entre les plantes 1 i 2 opino que ha afavorit als residents, permetent comoditat, seguretat i alleujament, perquè no es veiessin tan perjudicats per les restriccions que obligaven els protocols.

També ha permès aprofitar espais que teníem "oblidats", com les sales d'estar ubicades darrere de l'ascensor. S'ha fet evident la manca de mobiliari adequat per habilitar aquests espais, tant per al descans com per poder realitzar activitats.

Hem hagut de fer servir l'enginy per repartir material en les diverses plantes. També ha calgut adaptar-se a deixar d'emprar cert material compartit, ja que calia aplicar les noves mesures higiènic-sanitàries.

Durant el confinament, les intervencions de ABVD a les habitacions han estat més comptades però més precises i personalitzades.

Els aïllaments preventius han obligat a augmentar les estratègies i mesures de contenció, ja que alguns residents no estaven en condicions (cognitives i / o emocionals) d'acceptar tants dies a l'habitació, i per evitar caigudes. Així mateix, s'ha vist com aquests aïllaments preventius, o el mateix confinament dins de la residència ha afectat emocionalment als avis i al seu estat funcional. Prenent com a referència la població actual de la residència a data de 15 de febrer de 2021, un 50% es manté estable, un 48% mostra un empitjorament en el Barthel, on s'aprecien pèrdues funcionals i augments de la dependència, i només un 2% s'han vist afavorits per la situació, millorant el seu índex de Barthel.

No obstant això, des de T.O. es van incrementar:

- Grups de gimnàstica per a cada planta i en diferents franges horàries
- Ha estat possible adaptar aquests grups a l'estat funcional i cognitiu dels assistents. Per exemple, els residents de la 6a planta són més autònoms i permeten afegir exercicis més dinàmics i complexos. No obstant això, en altres plantes com 3a i 4a per exemple, ha calgut adaptar els exercicis, al tenir més limitacions físiques i d'espai
- Es deixen pautes per escrit d'exercicis funcionals per realitzar la resta del dia
- Es deixen activitats d'oci (passatemps, dibuixos per pintar, jocs de taula, música ...) a disposició dels residents durant el seu temps lliure
- Ha estat possible personalitzar petits grups d'activitats molt específiques a cada planta, com a grups de motricitat fina, orientació (conjuntament amb educadora social)
- Ha augmentat el contacte personal amb tots els residents cada vegada que t'acostaves a ells per fer alguna trucada a la família, o per preguntar-los com estaven ha permès obrir un canal d'expressió d'emocions i temors. També ha aparegut certa ansietat quan rebies les demandes i peticions d'alguns residents, que al seu torn estaven superats per la situació
- El confinament i l'absència de visites familiars va iniciar un procés bonic: augmentar la nostra presència a les xarxes (grup whatsapp famílies, facebook, instagram ...) i així poder informar i mostrar les nostres rutines diàries i fotos de tots els residents sempre que s'ha pogut, per donar més tranquil·litat a les famílies

- Quan la climatologia ho ha permès, hem organitzat sortides al pati per plantes i franges horàries. Aquest fet ha servit per potenciar relacions interpersonals i gaudir de l'aire lliure, acompanyat en moltes ocasions de música.
- S'han reforçat vincles amb tots els meus companys de treball; sempre hem procurat mantenir un bon ambient i, en moments durs, hem trobat suport i sabut proporcionar als altres

Com el confinament va coincidir amb l'embaràs de l'Elisenda, hem treballat mà a mà, compartint molts dels grups d'activitats d'oci i entreteniment. Una vegada que ella va agafar la baixa, he assumit la gestió d'aquests grups juntament amb la suplent (Sandra Garris)

S'ha intentat mantenir l'orientació en tot moment, preparant les campanyes estacionals d'una forma més individualitzada (fent fotos personals per enviar a les famílies i per fer un vídeo conjunt)

Hem pogut celebrar de manera sectoritzada en les seves respectives plantes: Sant Jordi, la primavera, la Setmana Santa, Castanyada i Tots Sants, Nadal...

Assumir l'organització i realització d'aquests grups d'animació m'ha dificultat el seguiment de ABVD en habitacions. Durant aquests mesos s'han fet les intervencions estrictament necessàries.

Dins de l'últim trimestre se m'ha ampliat el contracte a jornada completa, estabilitzant l'horari i permetent la meua presència durant tots els matins (de dilluns a divendres) i 4 tardes completes per abastar totes les activitats programades.

Se m'ha permès flexibilitat d'horari per ajustar-nos a les necessitats de cada moment.

I aquest augment d'hores m'ha donat tranquil·litat per organitzar les activitats, recerca de material, control i registres diversos

Educació social,

La figura de l'educadora social aquest any ha estat desfigurada. Elisenda responsable de l'àrea està embarassada i amb el COVID-19 la prioritat màxima era la protecció de la seva salut. Durant els primers mesos de pandèmia es va cursar la baixa per risc amb una situació de pandèmia. Mentre va estar al centre va participar de la formació de grups petits i activitats en les plantes.

Al més de novembre es cobreix la baixa amb Sandra Garris, que ha estat aquest any fent pràctiques de Treball Social als matins i es va decidir contractar unes hores de suport per facilitar les activitats en plantes.

Ella ens deixa la seva vivència reflectida en aquestes línies:

“Vaig arribar en un moment d'incertesa total. He hagut de compartir uns mesos a la residència en mig d'una pandèmia. Des de que vaig entrar, tenia molta por al cos: i si tinc el virus i el passo als avis? Aquesta era la meua pregunta dia a dia, només em relaxava quan tenia un

resultat de PCR.. Al principi pensava que ens quedava lluny de la nostra realitat però he vist gent propera que ha tingut el virus i m'he adonat que en qualsevol oblit podem portar-lo.

M'han explicat com era la vida a la residència abans d'això, sortides, activitats i visites que ens aquest temps no s'han pogut fer. He agafat molt d'afecte als avis i àvies que d'alguna manera on altre s'han dirigit a mi per compartir una estona. Sobretot fent els vídeos de Nadal, vaig aprofitar per parlar amb cada avi i àvia i així amb moltes persones he agafat un vincle especial.

Els usuaris han pogut conèixer més a les persones de la seva plant i encara que no podien veure a gent d'una altre planta, ha format una pinya. Per altra banda, és dur veure com volen sortir al carrer is 'han de conformar mirant-lo per la finestra.

També he vist personal estressat per dur els EPI o esgotats mentalment degut la situació. És veritat que l'aïllament que portaven els avis segons els protocols ha sigut esgotant ja que les persones sortien molt desorientades. Personalment, hi havia dies que no podia dormir per l'angoixa que em provocava aquesta por per portar la Covid a la residència. M'hauria agradat veure com funcionava abans de la pandèmia, per veure quins canvis s'han provocat però generalment puc notar companyerisme i solidaritat. Al contrari que al carrer, que ens hem distanciat de totes les nostres amistats, aquí dins hem format una bonica família. Per altre banda, he notat el confinament ha afectat cognitivament algunes persones. Per exemple alguna àvia que abans em coneixia, ara no sap qui sóc. Aquesta situació ens ha afectat a tots, també he notat ansietat per sortir al carrer i persones pèrdues temporalment. Espero que aviat canviï tot, i puguem, tots plegats, fer activitats tant bàsiques com anar a la platja i passejar o poder seure en un bar a esmorzar”.

Fisioteràpia

Tota memòria anual comença amb una valoració dels objectius proposat per l'any. Des de l'àrea de fisioteràpia es van acordar treballar:

- Fer curs de formació en Tècniques de manutenció i mobilització de malalts a les auxiliars durant l'any 2020 amb col·laboració conjunta de la Terapeuta Ocupacional.
Objectiu no assolit: no s'ha fet formació aquest 2020.
- Reestructuració de l'àrea de Fisioteràpia d'acord amb el nou professional i nous horaris establerts
Objectiu assolit: el nou professional està integrat en la dinàmica de l'equip en torn de tardes majoritàriament.
- Renovació i adquisició del material de Rehabilitació d'acords amb els nou pressupost de Fisioteràpia.
En procés: adquisició d'algun material demanant (elèctrodes, material de psicomotricitat, etc...)
- Adquisició del nou material pels grups de Psicomotricitat.
Objectiu assolit
- Estudi 2a planta: reestructuració de sala comuna, posicionaments, canvis posturals, marxas assistides o supervisades. Objectiu que ens plantegem conjuntament amb Teràpia Ocupacional.
Objectiu assolit: adequant-nos en tot moment a la sectorització.
- Creació de nou servei de Fisioteràpia adaptat als residents de 2a planta unes hores a la setmana.

- **En procés:** amb la sectorització i aïllaments la segona planta ha estat la menys afectada i hem pogut augmentar la presència de fisioteràpia.

Tot i haver treballat uns objectius, aquest any per tot el personal ha estat diferent. La vivència d'aquest des de fisioteràpia s'ha recollit des de la visió dels dos professionals que componen l'equip.

UN ANY PER OBLIDAR I PER RECORDAR PER JOSEP MARQUEZ

Recordo molt bé com va començar tot, i aquella primera reunió de l'equip tècnic, les incerteses i pors que allà s'acumulaven, barrejades amb un toc de incredulitat, que els dies es van encarregar d'esvaïr, i fer-nos a tots aprendre que la cosa era molt seriosa i que per davant teníem una situació força complicada i el pitjor, del tot desconeguda fins ara. Aquells primers dies van anar passant amb escàs material de protecció, amb manca d'informació real del que podíem i no fer realment. Vàrem aprendre ràpid que la situació no seria com abans i que calia com fos, preservar als nostres residents de cap mena de contagi, vàrem canviar les nostres maneres d'actuar com havíem fet fins uns dies abans, les distàncies que havíem de mantenir mínimes amb ells i inclús entre nosaltres mateixos. Vàrem aprendre a gestionar les nostres emocions, pors, desesperació, estres molt sovint en solitari, allà vaig aprendre que hi han silencis que es poden escoltar, sovint encara m'esgarrijo quan sento el silenci en els llargs passadissos o en les sales o abans era un bullici de residents i familiars a les tardes.

També ens sentíem refermats, renovats, embogits, perquè no dir-ho, per aquelles sessions de ball i cant col·lectius en els dos menjadors de la planta 0 i 1 minuts abans de servir els àpats, davant la mirada perplexa d'algun resident amb deterior cognitiu i físic sever, a mi encara em posa la pell de gallina quan veig els vídeos.

Els aplaudiments a les 20 hores per donar les gràcies a tots els sanitaris es van anar convertint també en els nostres sense gairebé pensar-ho.

Les jornades de treball s'adaptaven a les necessitats bàsiques dels resident, alguns dies maratonianes, però que no et donaven temps a pensar gaire i crec que encara va ser el millor que ens podia passar, ja que al món exterior la cosa s'anava complicant i en l'àmbit geriàtric ni en parlem.

Arribar a casa i desfogar-te sol plorant, sopar i anar al llit per no sentir més notícies, dormir amb el mòbil al costat perquè esperaven en qualsevol moment alguna notícia no gaire bona de l'equip directiu, estaven a l'ordre del dia. Només les nostres famílies saben el que vàrem passar en aquells dies.

El més dur va arribar amb el pas dels dies quan intentaves explicar la situació a alguns avis de memòria fràgil, que insistentment preguntaven que passava, perquè no venien els seus familiars, i que si ens havíem tornat tots bojós, davant d'un perill com alguns comentaven que era invisible als ulls, però que alguna cosa intuïen, sense entendre ben bé l'abast, quan els negaves els petons o abraçades que cada dia et feien o els hi fèiem nosaltres.

Encara em poso molt trist els dies que imagino el que hagués pogut passar si la situació hagués sigut de contagi, tots sabem que el vincle que es crea amb els nostres avis es realment molt

estret, no m'ho vull ni imaginar i planyo als professionals que ho hagin hagut de veure i viure en primera persona.

No tota la situació, com en tot, es negativa i sempre es poden treure coses positives, vàrem aprendre que tothom sumava, del primer al darrer, del mes petit al mes gran, del més jove al mes vell. Veure realment un autèntic equip, col·laborant tots plegats en tot el que fos necessari, es una cosa que gratament m'ha sorprès molt i que no oblidaré mai. On no arribava un, arribava un altre i si calia dos més. No he sentit, almenys en aquell primer període, mai un mal gest vers altre company, un gest de desànim, fora d'un esgotament lògic en treballar en aquelles condicions i sota aquell nivell de anormalitat i perquè no dir-ho por, al que podia passar d'un dia per un altre. La frase : aquí no hi ha categories, hi han persones, per una vegada estava a punt de fregar la realitat. Vaig conèixer i em van sorprendre molts companys, amb els que fins aleshores, havia tingut poc contacte, amb els que mai ens havíem aturat a parlar llargament, vaig i van aprendre a escoltar-nos, a saber de les nostres aficions, a conèixer com eren les nostres famílies, les nostres mascotes, les nostres motivacions, si estàvem contents amb les nostres feines o simplement si érem feliços o no tant com nosaltres pensàvem, es podia parlar de tot realment. Amb el temps veig que ens ha unit a tots una mica més i ens ha fet més humans.

RELAT D'UN ANY DE COVID PER ALBERT ANDREU ROIG

Personalment estic vivint aquesta Pandèmia sense pors , però amb molt de respecte i responsabilitat : minimitzant els contactes socials, les activitats d'oci i fent-me inseparable de la nostra estimada FPP2 i del gel hidroalcohòlic.

Suposo que en aquest sentit influeix molt que quan va començar tot ,cap allà a mitjans de Març del 2020, jo estava força refredat , i vaig estar a casa fent la quarantena les 2 primeres setmanes de tot, que segurament era quan menys informació teníem al respecte i més coll amunt es feia tot.

Aviat farà un any que la nostra vida pràcticament s'ha reduït d' anar de la feina a casa i de casa a la feina . Aquest fet particularment és el que ,amb el temps , més incomoditat m'està creant. Tot i que per altra banda , sóc plenament conscient que som molt afortunats de treballar on treballem , ja que ens ha permès seguir treballant sense descans i posar-nos la vacuna prematurament .

A continuació passaré a enumerar la meua visió respecte com ha canviat el COVID-19 el meu funcionament dintre de la Residència , i com penso que ha afectat i està afectant als residents de la mateixa :

- Impossibilitat de treballar amb normalitat pel fet de no poder tenir contacte amb els residents o haver de minimitzar-lo (per evitar el risc de contagi) .
- Mai he treballat amb guants ; considero importantíssim el contacte directe amb el pacient ; m'he hagut d'acostumar a treballar amb ells, i ara mateix si no els porto em sento desprotegit .
- Dificultat dels avis per reconèixer-nos quan anàvem amb l' EPI posat, sobretot els que tenen problemes cognitius ; L'EPI també ha dificultat les tasques de fisioteràpia pròpiament dites .

- El fet de no poder treballar al gimnàs i haver de fer-ho a les habitacions de manera individual també m'ha dificultat treballar amb alguns pacients (he hagut de fer els tractaments de genolls o ajupit per tal que el resident estigués el més còmode possible , assegut a una cadira o al llit o estirat al llit aquells que poden fer-ho) .
- He hagut de fer altres tasques diferents a les de fisioteràpia ; algunes ja les havia fet a les guàrdies de cap de setmana , altres no . De fet , tothom a la residència ha estat col·laborant amb el que ha calgut per tal de garantir el bon funcionament de la mateixa , i sobretot mantenir-la lliure del virus.
- Com a cosa positiva, personalment he pogut parar-me a parlar més amb alguns avis i àvies i conèixer alguns millor dels que els coneixia.
- Personalment penso que durant aquest any els residents han perdut molt més del que han pogut guanyar -La majoria han perdut autonomia i balanç muscular , ja que porten casi un any movent-se menys del que estaven acostumats. Els més autònoms han perdut independència , per sortir i entrar de la residència com estaven acostumats , cosa que els ha afectat sobretot a nivell anímic . En aquest sentit el temps juga clarament en contra nostra , ja que cada vegada estan més impacients per sortir i recuperar la seva normalitat abans del Covid-19. També han perdut contacte directe amb els seus familiars i éssers estimats ; si bé ens hem especialitzat amb videotrucades i trucades de tot tipus que s'agraeixen , i hem intentat que poguessin rebre visites sempre que els protocols ho permetien , crec que el distanciament familiar és la pitjor cosa que estan patint els avis i àvies de la residència . Remarcant també que alguns avis si que han aprofitat el fet de no poder sortir de la residència per relacionar-se més amb els altres residents (però crec que aquests són una minoria) .

ÀREA SOCIAL

OBJECTIUS 2020

- Enquesta de satisfacció a diferents grups del centre.

No assolit: no s'ha fet enquesta ni a les famílies ni a als treballadors. No ha estat possible degut a la situació de pandèmia

-Millorar sistema de marcatge de roba i control de roba nova i roba de nou resident **REALITZAT**
El sistema funciona bé , encara li queden ajustaments, continuen havent peces de roba sense marcar

-Millorar sistema de retorn de roba en mal estat **REALITZAT**

El servei de bugaderia treu de circulació roba en mal estat i s'informa a la família

-Iniciar nou sistema de comunicació amb les famílies del servei de centre de dia **NO REALITZAT**

No ha estat possible degut a la situació de pandèmia

-Nou sistema de bosses de roba de dutxa i recanvi de centre de dia. **NO REALITZAT**

No ha estat possible degut a la situació de pandèmia

L'any 2020 en el centre, com a tot arreu i en tots els àmbits de la nostra vida, ha estat marcat per la COVID-19. Un any excepcional en la que la vida ha canviat i sembla que ha canviat per sempre. Un any en el que el virus i la posterior pandèmia ha modificat la nostra manera de fer. Tot el que havien fet fins aleshores s'ha vist trastocat . Ens hem vist obligats a canviar, la manera de treballar, de relacionar-nos, de veure'ns, de conèixer, de sortir i de quedar-nos a casa. Tot és diferent i malauradament no és millor.

Tot va començar a principi de Març. Començaven a sentir rumors de contagi i van començar a tancar algunes coses, les extraescolar, limitar visites de familiars... semblava que havia de ser per uns pocs dies però... Poc després van tancar les escoles, un dijous i nosaltres ja havien tancat el centre de dia.

Recordo aquella reunió de divendres a la tarda. Havien de tancar el centre i sectoritzar. Estaven tots asseguts al despatx programant una cosa que no sabien com sabia de fer. Una cosa que no havíem fet mai, teníem algunes directrius a seguir i davant teníem el gran repte de posar-ho en practica. Recordo aquella tarda com una estona fantàstica amb el companys, tots a una treballant, exposant idees i plasmant en un paper el que creiem que era el millor i programant com ho fariem.

Després d'un any la realitat en fa veure que el meu record no està esbiaixat per la nostàlgia, realment van començar molt bé la feina, una feina que portem fent des de aleshores de la millor manera que sabem i que podem. No em tingut cas, ens hem cuida't i els hem cuida't. Aquesta és la millor satisfacció de tot l'any.

Durant aquest mesos han passat moltes coses, tant a nivell professional com a personal i hem hagut de combinar les nostres vides per poder seguir adaptant-nos cada cop a les diferents realitats que aquest any han passat per davant nostre.

EL TANCAMENT I LA SECTORITZACIÓ: La dificultat per a sectoritzar era evident, no teníem suficients espais per a dividir al residents de les diferents plantes així que van adaptar el que teníem. Els residents més dependents a la sala 1. Els altres residents a les seves plantes 3,4 5 i 6. Només disposaven d'un menjador per a residents de tres plantes diferents així que van haver de col·locar separador d'espais entre les taules del menjador per a no barrejar persones de diferents plantes. Les entrades i sortides dels menjadors eren per ordre de planta i ningú es podia barrejar. Els trasllats en ascensor també es feien per ordre de plantes.

Els residents de la sexta planta van quedar-se aïllats ja que disposaven d'un menjador propi.

Més tard van haver de dividir el residents de la sala 1 en dos sales, ja que els espais havíem de ser més amplis. Els més dependents a la sala 0 i la resta a la sala 1.

El primer dissabte en que van fer totes les adaptacions, recordo haver treballat com a 10 o 12 hores, esgotats però contents de la feina feta

ELS PLANS DE TREBALL: Amb la sectorització es van haver d'adaptar es plans de treball i les tasques a fer. Era necessari un augment de plantilla, però es va decidir no incloure personal nou per tal d'evitar possibles contagis. Els professionals, van passar a realitzar tasques d'atenció directa i indirecta. Ajudar en els menjadors, trasllats de residents, neteja d'espais... però també van seguir realitzant tasques relacionades amb el nostre servei. Activitats físiques, d'animació, cognitives ... tot sempre sectoritzat.

La direcció va adaptar els horaris per que tots poguéssim combinar la nostra vida laboral amb la personal. Molts de nosaltres amb fills petits que no estaven anant a l'escola van poder canviar el nostre horari per a cuidar dels petits i poder seguir desenvolupant la nostra tasca professional. Jo personalment estic immensament agraïda per la facilitat que des de el centre se'n va donar per poder adaptar l'horari a les meves necessitats personals. Vaig començar a

treballar de tardes. En un principi vaig pensar que seria molt cansat plegar cada dia a les 9 de la nit però he de dir que ha estat una gran experiència. Tan professional com a vital. Podia estar amb el meu nen durant el matí, ajudar-lo en les seves classes virtuals i deures, fer activitats domèstiques i d'oci amb ell... i després a la tarda tot i la molta feina vaig gaudir d'experiències meravelloses amb els companys. Ara mateix escrivint aquestes línies no puc evitar emocionar-me, potser també ho fa el Michael Buble que sona al mòbil . La vida ÉS experiències i aquesta no l'oblidarem mai, fins i tot amb enyorança, ara necessitaria un emoticono.

La por hi era, la inseguretat, el cansament, però l'ambient que de treball era fantàstic. Ballaven, cantàvem, rèiem... van aconseguir transformar la situació i crec no equivocar-me en dir que tot i les moltes dificultats ens ho van passar bé.

EPIS: El principal problema amb el que ens vam topar i amb el que teníem molt poques opcions era l'adquisició d'equips de seguretat per els treballadors. S'acabaven els guants, les mascaretes, no havia material... això espantava molt.

Vaig passar a treballar amb uniforme, guants i mascareta. Els primers dies sentia que m'ofegava , sentia escalfor al ulls, no sabia respirar i constantment en prenia la temperatura... creia constantment que tenia febre, fins que vaig aprendre a respirar.

LA NETEJA I DESINFECCIÓ: Des de a un temps tinc encomanada la tasca de coordinar el servei de neteja. Fer plans de treball, horaris i comandes. Aquest servei també s'havia d'adaptar i ... de nou un repte .

El personal de neteja com sempre predisposat a millorar i ajudar en tot el que fos necessari. Vàrem establir uns nous protocols de neteja. Es vàrem afegir sistemes i freqüències de neteja noves. Instaurarem el sistema de doble cubell per la neteja de superfícies i retornarem al lleixiu com a producte únic. Es vam col·locar esprais d'aigua i lleixiu per totes les estances del centre. Netejàvem constantment, cadires, taules, passamans, baranes, botoneres d'ascensors i qualsevol superfície que poguéssim tocar les persones constantment . Les sales comunes es netejàvem dos cops al dia, al treballar de tardes vaig poder supervisar i ajudar molt a les meves companyes de neteja. Aquest fet ens va ajudar molt per anar modificant horaris i plans de treball segons les necessitats que anàvem observant. La resta de personal també estaven constantment netejant les superfícies, amb els esprais de lleixiu. Ha estat un feina d'equip, que si no hagués estat així segurament no hauríem tingut tan bons resultats.

Durant el transcurs de l'any ens hem quedat amb aquelles formes de treballar que han semblat millor per el servei. Hem augmentat el numero de persones en el servei de neteja ja que la nova manera de neteja i desinfectar requeria un augment d'hores de dedicació per a aquesta tasca. Disposem de d'una persona a mitja jornada més per torn de treball. Aquesta persona també dona un cop de mà a un servei de bugaderia també molt sobrepasat de feina. Hem continuat amb el sistema de doble cubell, ja que garanteix una neteja adequada de superfícies i evita la infecció creuada, ja que sempre neteges amb aigua neta. S'han mantingut la neteja amb esprais de taules cadires, butaques... després de cada ús per part de qualsevol professional.

Hem canviat diferent vegades de producte de neteja fins a trobar un producte desinfectant i netejant que garanteixi la neteja i desinfecció d'espais i superfícies.

CIRCUITS DE NET I BRUT: Aquest servei també es va haver d'adaptar als circuits. És a dir circuits nets i bruts . Els protocols rebuts aconsellaven mantenir dos circuits diferents per a evitar la possible propagació del virus dins del centre. Tot i no haver tingut cas es va decidir treballar amb aquest sistema. Després de la visita de metges sense fronteres es van intensificar el circuits i la manera de treballar.

Van intensificar la neteja dels espais de treballadors (vestuaris, menjadors i zones d'accés). Aquestes zones van començar a netejar-se a fons un cop al dia i , les superfícies després de cada ús amb producte desinfectant.

ELS RESIDENTS

Uns camps, han estat uns camps, tot i les dificultats que ha provocat aquesta pandèmia s'han adaptat i han seguit les normes en tot moment.

Un dels moments més difícils , va ser quant havies d'evitar que alguns d'ells que eren de diferents plantes es relacionessin. A la sortida dels menjadors es paraven es tocaven per saludar-se i els hi havies d'impedir. Em quedarà sempre en el record una frases que em va dir una d'elles. Això és pitjor que un cuartel militar.

Haver d'evitar el contacte entre ells era dur i molt trist molts d'elles no entenien que això fos de veritat en ocasions s'enfadaven amb tu i et feien responsable. Era més fàcil acceptar la culpa que fer entendre que era necessari. La situació era tant estranya que ... els arguments no servien per a res

Els mes autònoms van ser els que més van patir la falta de relació , com també les sortides al carrer i sobretot les visites dels familiars.

Els hi va ser molt difícil acceptar no veure als familiars, aquells tardes de divendres a la tarda on la sala d'estar semblava la riera de Canet. Varies famílies reunides amb els residents xerrant entre ells, prenen un cafetó de la màquina acompanyat amb un pastissets d'alguna pastisseria, escoltant les explicacions dels residents sobre el que han fet durant la setmana, jugant al bingo tots junts o celebrant alguna festa... , no poder anar a dinar a casa el diumenge... per ells ha estat una pèrdua molt difícil d'acceptar però al mateix temps l'han viscut amb resignació i paciència.

LES FAMÍLIES: Aquest any d'emocions a flor de pell, una muntanya rusa d'alts i baixos , en el que la distancia entre les persones sembla que ens va acostar encara més. I una de les emocions més important de totes es veure com els familiars no deixaven d'agrair-nos cada dia la nostra tasca. Les mostres d'agraïment van ser infinites. Trucades i trucades de tothom animant al personal a seguir treballant , agraint-nos que cuidéssim als seus familiars i que ens preocupéssim per la seva salut com ha haguessin fet ells mateixos. Ens portaven berenar, pastissos, fruites, bombos, galetes, coques casolanes... va ser espectacular. Rebies aquestes manifestacions d'agraïment quasi sense entendre per que ho fèiem per que tu estaves fent la teva feina. Havies de cuidar al avís de la millor manera que poguessis i no calia que t'ho agraiíssim però al mateix temps et senties fantàsticament bé quant ho rebies. Mai vaig sentir a les persones tant a prop, les relacions tot i la distancia semblaven molt més properes.

LES VIDEOTRUCADES: L'única manera de poder mantenir el contacte entre els residents i les famílies van ser les videotrucades. Es van a condicionar telèfons i tauletes per a poder fer front a les moltes trucades que rebien diàriament. Et passaves la tarda a munt i avall , telèfon en mà

per a poder arribar a tothom. Parlaven els avis amb les famílies i tu també en ocasions formaves part de la conversa i de la família... era emocionant. Fins i tot van celebrar aniversaris per videotrucades i alguna que altre celebració familiar. A aquells avis que no els hi era possible fer la trucada, ja que degut a les seves dificultats no entenien el sistema els hi fèiem un vídeo, dinant , jugant a dominó, cantant... i els hi fèiem arribar als familiars, que responien com sempre amb agraïment.

No he tingut l'oportunitat de manifestar al meu agraïment a tots ells, i aquí en la meua reflexió personal . GRACIES, per el suport, gràcies per ser-hi amb nosaltres des de la distància.

LES PCR: El primer cop que ens van fer la prova, els nervis i la por estava entre tots nosaltres. Tots els companyes en fila fora del centre esperant a proba i els dies després esperant els resultats van ser eterns. Recordo aquella tarda en el que tots van començar a rebre trucades del CAP i cada cop que algú sortia dient negatiu era una festa. Finalment tots negatius, una injecció d'energia que es va fer seguir endavant amb més força encara.

A mesura que han anat passant els mesos, la expectativa en els resultats ha anat baixant, però el fet de que no hi hagin hagut avis positius en el centre , ha fet que ens sentíssim reconfortats i orgullosos de la feina feta.

LES VISITES I SORTIDES: al cap d'uns mesos de tancament iniciem les visites. Els residents i famílies esperàvem amb ansietat aquest moment, el moment de poder-se retrobar i poder estar cara a cara. La anterior sala d'animació es va convertir en sala de visites. Es va crear un espai dividit per a poder fer tres visites alhora. Es crearen circuits d'entrada i sortida per a residents i familiars. Així es podia respectar totes les mesures de seguretat. Les famílies havien de signar document d'autoresponsabilitat, portar guants, mascareta, posar-se lleixiu al peus... i no podien tocar al resident.

De nou es trobaven amb algú desconegut , era un moment d'alegria i tristor alhora, per una part l'alegria de veure's en directa no a través d'un telèfon, però si amb una mascareta i guants. Alguns no s'entenien, els residents amb dificultats auditives no entenien uns familiars portadors de mascareta, no es podíem acostar, ni tocar-se les mans, no podien fer un cafè plegats... tot estrany com to el que hem viscut aquest any. Després de cada visita havien de desinfectar les taules i cadires i les properes visites s'esperaven fora veient com netejaven l'espai . Amb la confiança de que tot estigués bé i segur per a poder fer la visita.

L'AILLAMENT: Una treballadora va donar positiu al setembre. Van haver d'aïllar la 3a planta. Novament un nou repte , novament iniciar-nos en allò desconegut i novament ho vam aconseguir amb èxit .Nous circuits, nous sistemes de neteja. Nous sistema de repartir els àpats. Aquest cop potser es quant més a tocar ho vaig sentir. Ja no només portaves mascareta ara portàvem un nomo, una bata cada vegada que entraves a les habitacions... semblava de pel·lícula. Veïes al residents cada cop més apagats , desganats, alguns estaven més desorientats amb més dificultats de mobilitat... Això entra dins teu, haver d'aïllar-los a la planta creia en aquell moment que era el pitjor.

Però de nou ho van tornar a aconseguir, cap contagi, tots els residents negatius.

EL NADAL:Com he dit l'aïllament de la tercera planta semblava el pitjor de la pandèmia i no ...

El pitjor va arribar quant una persona de l'equip de nit va donar positiu al desembre. No podíem aïllar només una zona, ja que el personal de nit es mou per tot el centre, van haver

d'aïllar totes les plantes. De nou el mono, els circuits, repartir menjar en les habitacions, neteja escrupolosa, bugaderia desbordada...I els avis tancats a les habitacions amb el Nadal a la cantonada.

PCR's a residents i treballadors i resultats que no semblaven arribar mai. Pensaven que per els dia de Nadal estarien i podrien sortir de l'habitació i rebre visites, les sortides a dinar descartades del tot. Es va obrir la opció de marxar durant tres dies i fer després aïllament.

Els resultats de les proves no van arribar fins el dia 27 de Desembre així és que els hi va tocar passar el Nadal sols a l'habitació. Recordo els dia de Sant Esteve. Aquest dia estava de guàrdia. Repartir el dina a l'habitació. Canalons, peix amb suc i de postres torrons i polvorons, una copeta de cava i cafè... Allà en la petita taula de l'habitació quasi no hi cabia ... i ells allà sols, un dels pitjors moments de tots...

Les tardes curtes i fosques de l'hivern, sols a les habitacions per alguns no hi havà consol suficient. Les famílies trucaven per saber quant i com podrien venir i no teníem resposta. La directora a totes hores pendent del telèfon , trucant i demanant informació que ningú tenia i el Nadal va passar així...

El 27 de desembre , un mati de diumenge van rebre els resultats. Aquella mateixa tarda van obrir les portes i van començar a fer visites totes les que van poder, augmentarem els espais i van intentar que el màxim de famílies poguessin venir. Va ser una tarda molt boixa, familiars amb epi, signant documents, cues a la porta , avis nerviosos, recepcionistes col·lapsades...satisfacció de poder donar un respir i una alegria a avis i famílies, ho vam tornar a aconseguir.

LA VACUNA: A final d'any ja teníem data de vacunació. Esperem que tot vagi a menys, que ens puguem alliberar una mica, esperem el final promès... a veure

ELS INGRESSOS I BAIXES del 2020

ALTES

Degut a les restriccions per la pandèmia no van poder fer ingressos fins el mes de Juliol.

Els ingressos havien d'estar autoritzats per el departament de salut i s'havien de complir uns requisits concrets.

No es podia fer més d'un ingrés cada quinze dies, les persones que ingressaven en el centre havien de complir un aïllament de 10 a 15 dies i havien der fer-se una prova PCR amb resultat negatiu per a poder ingressar.

Tot aquest protocol feia que el ritme d'ingrés fos molt lent.

Poder atendre a una persona amb dificultats cognitives en aïllament era summament complicat i necessitava molt esforç per part del personal d'atenció directa. Aquest fet també complicava el ritme.

Aquest any s'han realitzat només 10 ingressos i 2 d'ells son anteriors a la pandèmia. De Juliol a Desembre només hem pogut ingressar 8 persones.

Si miréssim les dades de l'any anterior veuríem el canvi tant brusc que hem experimentat aquest any de pandèmia. L'any 2019 vam fer 49 ingressos.

TOTAL D'INGRESOS ANUALS:10

LES VISITES DOMICILIARIS

Per a poder ingressar a un resident hem de conèixer a la persona , saber les seves necessitats, el seu estat de salut, conèixer a la família i saber que necessitaran un cop el seu pare, mare o familiar estigui al centre. I ara no es podia rebre visites ni fer entrevistes.

Per a les famílies ingressar a un familiar en el centre en temps de pandèmia ha estat molt dur. Un ingrés sempre ho és però ara sabien que estaria aïllat , que no el podríem visitar, que no el podríem tocar... i per això van iniciar les visites domiciliaries.

Des de el Servei de Treball social, es fèiem els contactes amb les famílies ha ingressar a través de trucades telefòniques o inclús videotrucades per a poder ensenyar les instal·lacions. Posteriorment ens desplaçaven als domicilis per a poder valorar al resident i acostar-nos més a les famílies, donar suport i tranquil·litat.

Personalment és una pràctica que m'ha agradat molt fer. Feia que les famílies estiguéssim més segures, veiem que per a nosaltres era important saber les seves necessitats i la dels seus familiars, els hi donava seguretat i tranquil·litat.

Per anar a les visites domiciliaries utilitzaven un equip de protecció complert. Mono, doble mascareta, guants, pantalla, peücs... per el futurs residents i els familiars també era una experiència nova i difícil.

Entraves a casa de gent desconeguda i tu eres un desconegut per a ells, no et veien la cara pràcticament no sabien quina cara feies i havien de disposar amb tu tota la seva confiança. Havies de crear un ambient agradable, havies de saber que dir en tot moment i no podies dubtar, havies de sembla segura i oferir-los resposta a tots els seus dubtes.

BAIXES

Tot i no haver tingut cap baixa per COVID-19 si hem tingut baixes tant per a defuncions com per baixes voluntàries en el centre.

La vida del centre ha evolucionat amb la normalitat de tots els anys per el que fa a les baixes, exactament aquest any hem tingut les mateixes baixes que en el 2019 19 baixes en total , 18 defuncions 1 baixa voluntària per retorn al domicili.

NUMERO DE BAIXES:

Defuncions: 19

Voluntàries: 1

CENTRE DE DIA:

El servei de centre de dia es va tancar durant el mes de Març i no s'ha tornat a obrir.

Els residents de centre de dia, han hagut de modificar la seva vida i adaptar-se a la falta de servei . La majoria de famílies a optat per el servei de cuidador a domicili, però altres han realitzat ingressos residencial en el nostre propi centre, altres en altres centres. També s'han produït defuncions 2 defuncions .

NOUS OBJECTIUS

OBJECTIUS GENERALS D'EQUIP TÈCNIC:

- **Consolidar el format de les unitats de convivència tenint en compte el perfil del usuari tant cognitiu com les seves relacions.**

Avantatges que ens hem trobat:

- Seguir protocols de salut/social facilitar control de risc de contagis
- Enfortir relacions i treballar la soledat per establir grups de relació més petits
- Afavorir ser més propers i ens facilita arribar a més persones
- Grups petits facilita la programació d'activitats perquè és més fàcil respectant la individualitat

Desavantatges:

- Pèrdua de contacte amb persones que tenen relació i estan en altre unitat de convivència.
- Els espais de les plantes no estan adaptats per facilitar les activitats ni la relació de les persones de la unitat de convivència.

Com ho podem fer:

- Implementar programades d'activitats de grups petits a cada planta
- Establir un procediment de canvi d'habitació d'estada on es determina la necessitat de reorganització de les plantes cada cer temps per valorar perfil cognitiu i relacions personals.
- Introduir aquest concepte de canvi més freqüent en el procés d'ingrés (informant a les famílies i usuaris)
- Realització d'activitats amb grup gran on es puguin trobar residents d'altres plantes
- (ex: prioritzar activitats de grup grans al matí i grups petits a les unitats de convivència a les tardes). Celebració de festes comunes.
- **Valoració de l'impacte del aïllament sobre els usuaris a nivell físic, emocional, social i nutricional**
 - Valoracions estandarditzades amb test durant el primer semestre de l'any i a finals d'any i realitzar comparativa de l'evolució.
 - En gent gran el normal és el manteniment i la decaiguada de capacitat. Aquest any podem fer incidència a la presència d'un augment de puntuació perquè no es tornarà a aïllar persones.
- **Augmentar les relacions amb l'exterior (segons estat pandèmia)**
 - Valorar programa de voluntariat presencial si l'evolució de la pandèmia permet tornar a entrar persones al centre.
 - Continuar amb els projectes Inter generacionals presencials altre cop. Sinó continuar a distància
 - Valorar possibles sortides per fer activitats amb grups petits i professionals del centre per donar opció a l'oci fora del centre i la relació amb entitats locals.
 - Millora xarxes socials

- **Potenciar la comunicació i relació amb la familiar referent:**
 - Intentar retornar la participació activa dels familiars a la vida de la residència, participant en activitats i ús d'espais de retrobament entre famílies.
 - Reorganització del circuit i model de comunicació directe amb el personal del centre.
 - Informar del PIAI ó reunió/trobada de seguiment
 - Millora de les xarxes socials per fer seguiment més informal i general
 - Xerrades amb les famílies

OBJECTIUS TÈCNICS CONCRETS

NOUS OBJECTIUS DE RHS I INFERMERIA

- **Programa de prevenció:**
 - Control analític anual.
 - Control signes vitals mensual.
 - Control diari aparició de símptomes suggestius de patologies noves o empitjorament de les cròniques.
 - Control derivacions a especialistes.
 - Reunions periòdiques (quinzenals) amb l'equip de infermeria, metge i altres tècnics indicats per cada cas (Fisioterapeutes, TO, Psicòloga...) per elaborar plans individuals de salut.
- **Modificar protocols i elaborar-ne de nous.**
 - Reunions quinzenals per valorar primer quins, després qui i com (objectius proposats per cada protocol).
 - Valoració del seguiment i de l'eficàcia dels mateixos (mensual).
- **Estudi de les necessitats individuals de dispositius d'incontinència.**
 - Valoració semestral (menters no calgui fer-ho abans, segons el cas) del canvi i/o inici d'un problema d'incontinència.
 - Adequar dispositius i accions necessàries vers la comoditat i benestar de cada usuari (a mesura que es vagin presentant les dificultats).
 - Reunió semestral amb gerocultores per parlar aquest tema de forma general. Si es cau una necessitat urgent, reunions adients.

NOUS OBJECTIUS DEL METGE

- **Mantenir la Residència verda**
 - Continuar amb mesures de prevenció i seguretat tot i la vacuna. Acompanyar que els nous ingressos i professionals de nova incorporació puguin prendre la decisió de vacunar-se si tenen dubtes.
- **Millorar la qualitat sanitària del centre**
 - Reduir infeccions d'orina, treball en prevenció de caigudes, etc..
 - Fer formació de suport
- **Seguiment individualitzat de tots els residents cada 6 mesos**
- **Formació interna del personal (EPI, SVB, desfibril·lació, ennuegaments, bolquers, atenció i derivació urgent.**

NOUS OBJECTIUS DE TERÀPIA OCUPACIONAL

- **Desenvolupament ABVD i autonomia personal:**
 - Implantar PICTOGRAMES individualitzades
 - Registrar i quantificar L'EVOLUCIÓ FUNCIONAL dels residents POST-PANDEÀMIA
 - Valorar millores en la adaptació d'entorn (habitacions i sales comunes)
- **Mantenir i/o millorar funcionalitat:**
 - A més dels grups d'activitats habituals, CREAM un CANAL DE YOUTUBE amb programes d'activitats variades pels avis (gimnàstica, psicoestimulació, orientació....) per arribar a més gent o poder fer-ho en mes franges horàries
- **Donar sentit i significat a través de l'ocupació:**
 - Estructuració d'espais i activitats específiques a les plantes 1 i 2
 - Completar el PROJECTE D'ORIENTACIÓ A LA REALITAT
- **Educació sanitària:**
 - FORMACIÓ AL EQUIP D'AUXILIARS (objectiu compartit amb fisioteràpia): transferències i mobilitzacions de persones
 - estratègies d'activació geriàtrica per afavorir l'autonomia dels residents

NOUS OBJECTIUS DE PSICOLOGIA

- **Avaluar l'estat d'ànim actual dels residents**

Com: Administraré l'Escala de depressió geriàtrica de Yesavage (versió abreviada) durant el primer trimestre de l'any per tal de conèixer si es senten amb estat d'ànim normal, lleugerament depressiu o amb depressió establerta. Tinc en compte també la informació al programa Resiplus per part de la resta de l'equip. Registro la informació en el mateix programa per tal d'informar a l'equip. Prioritzaré el suport psicoafectiu individual dels usuaris que ho necessitin.

- **Realitzar el seguiment de l'evolució cognitiva i anímica de tots els residents del centre.**

Com : Un cop l'any administraré les escales cognitives Pfeiffer i Mec per tal d'establir el grau de deteriorament cognitiu del resident i poder comparar amb l'anterior avaluació i així fer les intervencions necessàries junt amb la resta d'equip

També administraré l'Escala de Depressió Geriàtrica Yesavage (versió abreviada) per tal de conèixer el seu estat d'ànim.

A més, en aquesta avaluació anímica i cognitiva realitzaré una entrevista general per recollir informació rellevant. Tindrè també en compte el seguiment sobre el resident recollit al programa Resiplus per part de la resta de l'equip.

- **Mantenir les capacitats cognitives estables o millorar-les. Afavorir la interacció entre els residents.**

Com : Mitjançant activitats grupals de psicoestimulació : Taller de memòria, Taller de reminiscència, Taller d'escriptura i Musicoteràpia. Les activitats tenen durada d'1 hora i es fan en un horari establert fixe per afavorir l'assistència dels residents. Les sessions estan destinades a estimular l'atenció, el càlcul, l'escriptura, la lògica , la memòria i les habilitats socials.

- **Facilitar l'Estimulació cognitiva als residents que presenten dificultat de lectura i escriptura**

Com : elaboraré material de tipus manipulatiu per tal de treballar l'atenció, el llenguatge, la lògica, el càlcul i la memòria en un format diferent al tradicional (de llapis i paper). Aquest material es farà servir en les sessions del taller d'escriptura. Afegiré nou material per estimular les funcions executives. Fins ara he reforçat poc aquesta funció i és de les primeres en veures afectada quan hi ha deteriorament cognitiu.

- **Introduir tasques d'Estimulació cognitiva basades en el mètode Montessori.**

Com: Realitzant un curs sobre aquest tema i elaborant i aplicant material destinat a aquest fi. Sobretot anirà destinat a residents amb deteriorament cognitiu moderat i greu.

- **Millorar l'exploració cognitiva i anímica de l'avaluació anual**

Com: Afegiré noves escales al protocol d'avaluació

NOUS OBJECTIUS DE TREBALL SOCIAL

- **Ocupació màxima de places**
 - Revisió de protocols de pre-ingrés i ingrés per agilitzar els ingressos.
 - Continuar actualitzant la llista d'espera i augmentar la freqüència de contactes amb futurs usuaris o familiars referents per anar valorant el grau d'urgència del servei.
- **Continuar amb visites domiciliaries per conèixer millor el usuari que ingressarà**
 - Desplaçar al domicili habitual del possible ingrés per fer valoració en totes les àrees de la seva vida i poder adequar el servei de residència o centre de dia a les seves necessitats.
- **Revisió i millora de protocols de l'àrea de Treball social**
 - Actualitzar protocols de visites/sortides i comunicació amb les famílies seguint les normatives que ens quedaran després de la pandèmia
- **Activar centre de dia**
 - Tornar a començar l'activitat de centre de dia amb les noves normatives i consolidar un grup d'usuaris nou.

NOUS OBJECTIUS DIRECCIÓ TÈCNICA

- **Consolidació de l'equip d'atenció directe i indirecte per facilitar atenció centrada en la persona**

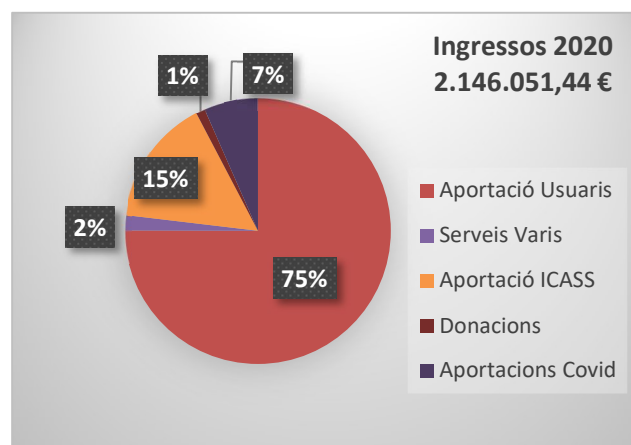
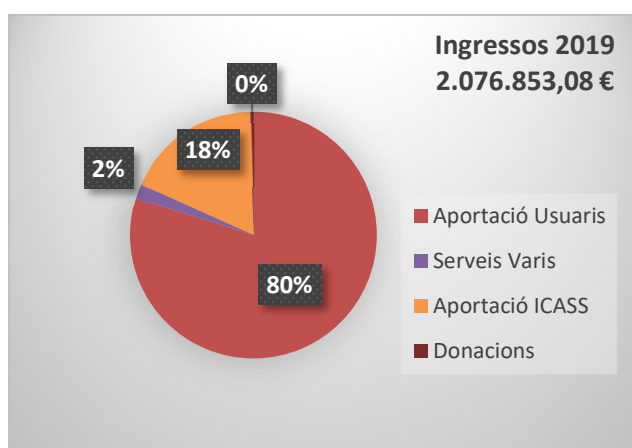
- Establir reunions periòdiques amb els equips d'auxiliars, tècnic i equip neteja per valorar plans de treball i ajustar-los al perfil dels usuaris que tinguem en cada moment.
 - Revalorar la necessitat d'ajustar horaris i nombre de persones de plantilla fer una bona cobertura del servei i oferir una atenció de qualitat.
- **Creació del manual de bones pràctiques propi de la Residència Guillem Mas en l'atenció a les persones i en l'atenció a l'equip de professionals**
 - Realitzar un formació adreçat a treballar drets i deures , tant del usuari com del treballador.
 - Adequació de protocols per assegurar bones pràctiques en cada moment de l'atenció al resident.
- **Consolidació del ús d'indicadors de qualitat en totes les àrees tècniques**

Memòria Econòmica-Financera exercici 2020

Quan a final de l'exercici 2019, vam projectar el pressupost econòmic-financer per l'any 2020 ens confirmava que deixàvem enrere les dificultats econòmiques que ens havia provocat la NO apertura de la sisena planta.

Així doncs teníem previst uns beneficis de 17.000 € i vam començar l'exercici complint les perspectives, que es van veure estroncades al mes de març.

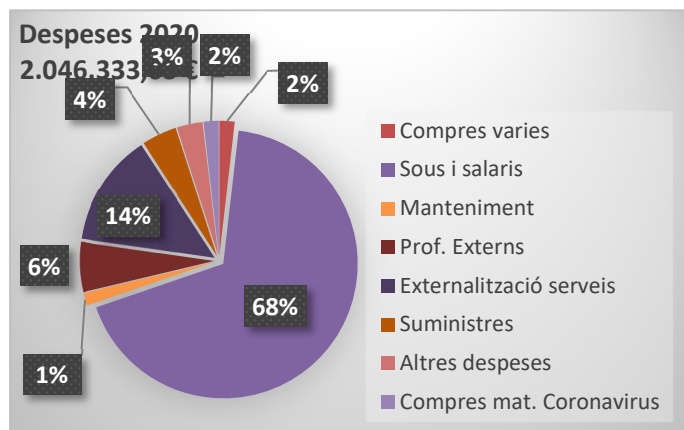
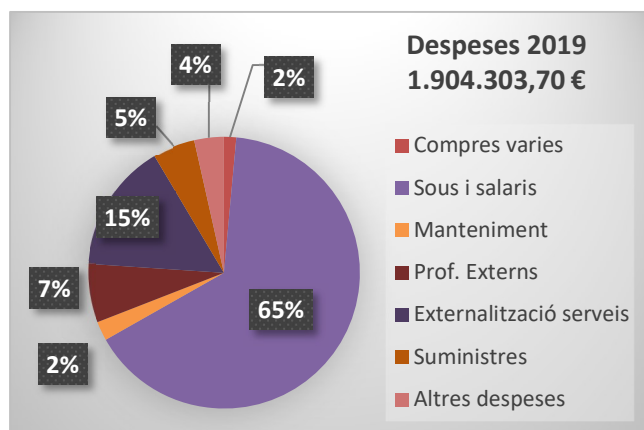
Econòmicament ens ha afectat tant el tancament del centre de dia (al llarg dels nou mesos), com la impossibilitat de ingressar nous residents (gairebé durant sis mesos). Val a dir que la Generalitat ha assumit una part d'aquests costos que ha reduït les nostres pèrdues i s'ha de reconèixer que en aquest aspecte l'Administració a complert.

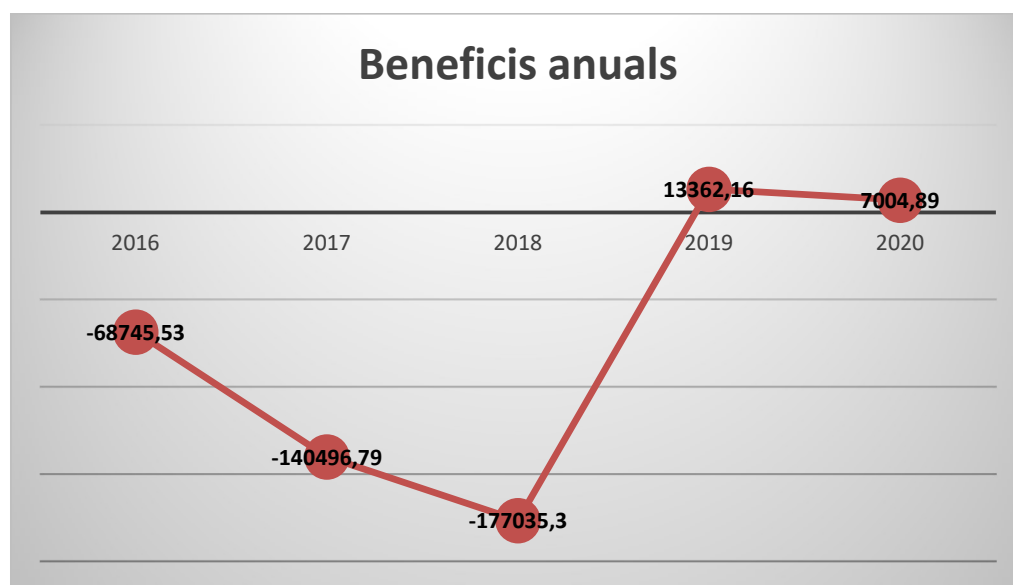
Durant l'exercici 2019 els nostres principals ingressos (98%) provenien aportació dels usuaris, tant de places privades com de places públiques. Podem observar en els gràfics anteriors que aquests ingressos s'han vist reduïts a un 90% durant l'exercici 2020 tot i que l'aportació econòmica efectuada per l'Administració (7%) fa que es mantingui l'equilibri.

D'altra banda les despeses addicionals generades Covid-19 tant a nivell de personal (pel tema de la sectorització) com a nivell de compres (material EPI) han desvirtuat el nostre pressupost inicial.

Si comparem l'exercici 2019 amb el 2020 ens fixem amb el cost de personal s'ha incrementat un 3% i el cost de material EPI ha suposat un 2% de la despesa.

Tal i com es comentava al inici, l'apertura de la sisena planta ha canviat la tendència de pèrdues acumulades des de l'exercici 2016. Fent viable la nostra activitat. S'adjunta gràcies dels beneficis dels últims 5 anys.

Un altre punt important a comentar ha sigut el canvi de direcció que hi va haver al mes de novembre. S'ha passat d'una direcció-gerència amb una única persona a una direcció compartida entre la direcció tècnica (Montse Estarlich) i la direcció econòmica-financera (Sílvia Sabatés), i amb una gran col·laboració per part del Patronat.

A nivell de tasques realitzades en aquest any de pandèmia han estat diferents a les desenvolupades en un exercici normal. Al igual que la resta de tècnics ens hem arremangat i realitzat les tasques que feien falta, servir i/o donar menjar, preparar rentadores, ajudar als companys perquè la feina no fos tant feixuga, etc.... Tota aquesta cooperació a fet que a nivell d'equip ens haguem unit més que mai.